XIII. évfolyam.

KEMENES VIDÉK

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE")

Megjelenik minden vasárnap.

(„KISCZELL és VIDÉKE")

Egy évre . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . . ára — „ 20
Előfizetések . . . . . elfogadhatnak kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Czikkek, Közlemények, Hirdetések . . . — Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden megbízások küldemények.

A nyomor.

A magyar közélet sinylődik és vegetál, a társadalom legnagyobb része nyomorog. Igen kevesen vannak azok a kik anyagi gondok nélkül élhetik le életüket; igen kevesen vannak azok, a kiknek nem jut osztályrészül a társadalom kinzó — a nyomor.

Az ember hajszolja a látszatot, keresi az üres fényt, meg a pompát, s mindenáron takarni akarja a kinzó bajat, szörnyű nyomorúságát.

A társadalom minden osztálya sinylődik, az ur és paraszt egyaránt, csak hogy míg az utóbbinak nyomora látható, szembeötlő, addig az uri osztály nyomora burkolt és eltakart s bizony senki se sejtené elegáns, gavallér férfiakról, jól öltözött uri nőkről, hogy a nyomorúság tanyázik náluk, hogy a nyomorral küzdenek.

Természetes is, hogy a mai életviszonyok, a megélhetés nehézségei mellett nyomornak kell tanyázni a szegényebb állásu emberek házában, ha lépést akar akarnak tartani a napról-napra váltakozó divat szeszélyeivel, ha ki akarják elégiteni a társadalmi élet folyton fokozódó igényeit.

A társadalmi élet számos kötelezettséget ró embereire s ha meg akarnak felelni kivánalmainak, akkor nem elég a szerény fizetés, hanem jön az adósság meg a váltó.

A magyar középosztály szerfölött el van adósodva, az adósság tengerében fuldokol a magyar társadalom s ezért kódésre.

Nagy átalakulásra szorul a magyar társadalmi élet, mert a nyomor nem szül békés haladást, meg társadalmi békét és csak akkor lesz remélhető békés irányu haladás, ha ki tud vergődni a gyötrő nyomoruságból, ha le tudja rázni magáról azokat a bilincseket, a melyeket a társadalmi élet rideg szükségszerüsége kovácsolt rájuk.

Valami általános forrongást lehet észlelni a mai korszakban. Most van kialakulóban tespedéséből, maradiságából az egész magyar közélet, magyar közkezd türelmetlenül, izgatottan eszmélni a magyar intelligencia, most akarja utolérni a nyugoti kulturnépet és e türelmetlenségből ez izgatottságból válik ki önkéntelenül is az elégedetlenség, a megnövekedett igények kielégitésére irányuló vágy.

Nyomorban van ma — a kevés kivételről nem szólva — mindenki, mert sorsával mindenki elégedetlen, a kultura mai szédületes haladásával lépést akar tartani és viszonyai nem engedik meg.

A nagy, az általános nyomor, a melyről mindennap szó esik, csak akkor fog igazán megszünni nálunk, ha ipari, kereskedelmi és tudományos téren is a munkáltatás a munkásnak olyan bért fizethet, a melyből nemcsak megélhetését biztosithatja, de a kulturával is lépést tarthat.

Ez az időpont pedig messze van. Évtizedek fognak elszállni, mig ez az idő elérkezik.

Bünös szerelmek.

Három nemzedék pusztulása.

Az élet nem mindig találóbb a rémes drámai témák kidolgozásában. Legtöbbször megrepetál egy már régebben bevált vérfürdő, korszerü ujdonságokkal felmelegitik, beállítja valamelyik istenhátamögötti uj környezetbe és kész a legfrisebb szenzáció. Váratlanul keresztezi, de annál megrázóbban ható tragédiák, melyekről azt hisszük első pillanatban, hogy legfeljebb évszerdenként a egyszer képes a természet akkora önmegfeledkezésre, tiz-husz évvel később megismétlődnek a glóbus tulsó sarkán, esetleg csak egy országgal odébb, egy fokkal lejebb vagy magasabban a társadalmi kasztok ranglétráján.

Szerelmesek.

Irta: ALBA NEVIS.

A leány szobája. Nem az a sablonos, hagyományos leányszoba, amely már a köztudatban ment át s amely minden tisenöt esztendőt meghaladott lipótvárosi leánynak kijár a papuskájától. A melynek a butorai fehérek, a festményei csudamód rosszak, de a kereseiket tekintve, valóban értéktárgyak. A melynek falai egy selyemhimzett japáni paraván fedi el szentségtelen szemek elől. Nem. Ebben a szobában, minden szegletlécen, minden butordarabjában ott él maga a leány: az egyénisége, az ízlése, a szokásai, a temperamentuma: a hiúsága, a jósansága, az okossága, a felsőbbsége, a mivel mindent lekicsinyel és az igazi, reális értékére szállit. A melyben, élesnézésü szemü, a melyből keresztülnéz az emberi lélek százszoros hazugság-konvenciója, a nevetése, mely hidegen csendül és elhallik a csipkefüggöny meg a terítők redőibe, hogy ott éljen tovább, onnan kisértse, a kinek megadatott azt a nevetést hallani.

Szóval a szoba igazán — a gazdájáé. Tiszta, nyilt, kékszinü benne minden, olyan mint egy csodálkozó gyerek ártatlan szeme.

A leány a hintaszéken ül, széles válla a fehér batiszt alatt [illegible] odaadóan hallgatja legénye, a labainál kuporog elég kényelmetlen helyzetben, egy kis labatlan szamolyon. Folytatják a rendes, kedvenc, mindennapi témájukat.

A fiatalember: Nem szabad tovább kételkednie, édes Alisz, hiszen valósággal kétségbe ejt a hitetlensége. Én nem tudom, nem értem azt, hogy micsoda élettapasztalatok, miféle rettenetes csalódások tehették magát ilyen pessimistává! Hát nézze, nem hitt az első napokban: jó. Nem hitt a hatodik héten: az se baj. Nem hitt az eljegyzésünk előtt egy félórával: rendben van, hiszen annyi gazember lészeg a világon és annyi eljegyzés mest [illegible] De most . . . három hónapos mátkaságban, a mikor nincsen rá semmi, de semmi oka . . . a mikor mást se tesek, mint bizonyitom és ujra bizonyitom

A *leány*: (egy árva szót se szól, csak sróen barnpja az ajkát.)

A fiatalember: Látja! . . . Hát ez kész szerencsétlenség, Alisz. Én már kétségbe vagyok esve, én már lemondtam mindenről, én már soha, soha meg nem győzöm magát, én már jobbon be nem bizonyithatom!

A leány: (fanyarul): De hát mit akar? Nem értem magát! Hiszen eléggé bizonyitja.

A fiatalember: De nem, hát belátom, hogy ügyetlen vagyok. Tehetetlen vagyok. Járatlan vagyok Hát mondja meg. mondja meg maga, mit tegyek?

A leány: Semmit. Mit akarna tenni? Ne legyen olyan tulzott!

A fiatalember: Na látja, hát bocsasson meg nekem. Lehet. hogy tulzott vagyok, lehet, hogy már őrült. De nem csoda, a mikor látom, hogy minden hiábavaló, minden [illegible] nem hisz.

(Feltérdepel a számolyon, átöleli a leányt, megcsokolja, aztán ujra meg akarja csókolni.

A leány: (a fejét hátrasseggi): Elég! Egy csóknál több még most nem dukál.

A fiatalember: Igy vagyunk, ujra ott vagyunk, a hol egy félóraval, egy héttel, egy hónappal ezelőtt voltunk. Egy csóknál több nem dukál, nem dukál. Milyen irtóztató, rideg, jóman szó az. Milyen fukali maga van. Brr! Inkább egy háromnapos hideglelés, mint ez a szó. Azt kezdem elviselem . . . Igen, Alisz, hát hiszen egy csóknál több most tényleg nem dukal a . . . a spanyol etikette szabályai szerint. De mások, a kik egymást szeretik, a kiknek . . . azoval azok nem igen gondolnak ilyesmire, azok nem [illegible] törődnek mindazzal, a mivel maga [illegible] törödik. Azoknak a szótárában nincs meg a dukál. Azok, a kik szerelmesek . . .

A leány: No jól van, én elfogadtam a leckét. Én lenyeltem azt a sok . . . nem éppen kellemes szemrehányást, a mit elém tálalt, de itt meg kell, hogy állitsam. Édes barátom. magának feltétlenül igaza van: nem viselkedem ugy, a hogy szerelmes menyasszonyhoz illik.

A fiatalember: Csakhogy belátja!

A leány: Persze, hogy belátom, sőt a mi [illegible] szerelmek is a dolgon segitenek.

A fiatalember: Hisz ez csak magától függ, édes. Teljesen a maga akaratától . . .

A leány: Nó, nem epen. Tulbecsül, ha azt

Meghivó.

A Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank Részvénytársaság
(Székhelye Celldömölk)

RENDES KOZGYÜLESE

1911. évi február hó 4-én délelőtt 10 órakor Celldömölkön, az intézet tanácstermében fog megtartatni, melyre a t. részvényesek meghivatnak.*

□ □ □

Tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése.
2. Tiszta jövedelem felosztása iránti intézkedés.
3. Felügyelő bizottság választása.
4. Inditványok.

Az igazgatóság.

* A közgyülésen csak azok a részvényesek vehetnek részt, kik részvényeiket 1911. január 27-ig az intézetnél deponálták.

Az 1910. évi mérleg — az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentéssel — az intézet hivatalos helyiségében betekinthető és 1911. január 27-től nyomtatott példányban átvehető.

Felügyelő-bizottsági jelentés.

Tisztelt Közgyülés!

Alulirottak, mint a „Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbank Részvénytársaság" felügyelő-bizottsága, törvény és alapszabályokból kifolyó kötelezettségünkhöz képest, az intézet könyveit az elmult 1910 év folyamán több izben, mégis mai napon az 1910. évre vonatkozólag összeállitott mérleget átvizsgáltuk, a vonatkozó könyvekkel összehasonlitottuk és azon tapasztalatra jutottunk, hogy azok ugy a törvény, mint az alapszabályokban előirt kellékeknek megfelelően vezettetnek, illetőleg a mérleg az idevonatkozó könyvek alapján szabályszerüen szerkesztetett, az egyes idevonatkozó kivonatok helyesen készittettek.

A leltározást ugy a pénzkészlet, mint az összes értékekre vonatkozólag teljesitettük, a mely értékek a szabályoknak megfelelően kezeltetnek és őriztetnek, átvizsgáltuk továbbá az árusztályinál vezetett külön könyveket, értékeket, az üzleteredményről összeállitott külön mérleget és azokat a törvénynek megfelelően vezetetteknek találtuk.

Az igazgatóság által előterjesztett jelentést a t. Közgyülésnek elfogadásra ajánljuk.

A magunk, valamint az igazgatóság részére is kérjük a felmentvényt megadni.

Celldömölk, 1911. január 7-én.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Dr. Maróthy László
elnök

Remete Dénes **Takács Ferenc** **Hónig Sámuel**

Dr. Scheiber Zsigmond

Mérleg 1910. december 31.

VAGYON					TEHER			
171	Pénzkészlet 1910. dec. 31.	— — — —	73773	54	1	Részvénytőke — — — — — — —	400000	
179	Váltókölcsön	2.122.909·68			89	Tartaléktőke	115500 —	
179	Leirás	5600 —	2117309	68	52	Rendkivüli tartalék	34130 —	
178	Áruosztaly — — — — — — —		392750	28	103	Ingatlan tartalék	5000 —	
156	Jelzálogkölcsön — — — — — —		320229		62	Értékpapir árcsökkenés alap	4300 —	
139	Amort. jelzálogkölcsön — — — —		59826	61	45	Nyugdijalap	12860 —	
151	Kezességi kölcsön — — — — — —		16592		164	Áruosztály tartalékalap	5000 —	
159	Folyószámla — — — — — — —		122728	61	62	Iskolaalap	1000 —	177790
110	Értékpapir — — — — — — —		220690	20	150	Betét	1326199·45	
160	Butor és felszerelés — — — — —		4400		158	Takarék heti betét	28708 —	
152	Giroszámla — — — — — — —		29181	19	165	„ „ biztositás	5360 —	
162	Csekkszámla — — — — — — —		833	98	159	Folyószámla	148161·88	1503459 33
180	Átmeneti visszleszámitolási kamat — —		9354	40	169	Visszleszámitolt váltók — — — —		1281941 12
175	„ kamat	3095·67			157	Bankmellékhely — — — — —		71979 69
172	„ jutalék	2815·56	5912	23	173	Kifizetetlen osztalék — — — —		759 50
175	Értékpapir kamat — — — — —		2933	66	172	Átmeneti kamat	25310·38	
71	Ingatlanok — Banképület	30.000 —			175	„ adó	2628·14	27938 52
153	Árnhás	57.000 —			145	Jutalékok — — — — — — —		7230
103	Vasuti raktár	20.000 —			171	Tiszta jövedelem a mult évről	476·49	
76	Téglagyár	40.659·30	147659	30	181	„ „ a lezárt időre	52600·03	53076 52
			3524174	68				3524174 68

Veszteség—Nyereség 1910. december 31.

VESZTESÉG					NYERESÉG			
174	Betétkamat — — — — — — —		53915	63	167	Mult évi áthozat — — — — —		476 49
145	„ adó — — — — — — —		5891	56	175	„ „ kamatáthozatal	20277·92	
166	Lakbér — — — — — — —		1000		175	Kamatok	188702·50	
175	Átmeneti kamat — — — — — —		25310	38	175	Értékpapir szelvénykamat	10004 —	218984 42
180	Visszleszámitolási kamat — — — —		64179	68	172	Jutalék	3940·78	
147	Fiatócsek — — — — — — —		10220		172	Átmeneti jutalék	2816·56	6757 34
160	Leirás butor és felszerelésből	512·40			164	Haszonbér — — — — — — —		10083 09
103 153	„ ingatlanokból	1400 —			180	Átmeneti visszleszámitolási kamat —		9354 40
179	„ váltókból	5600 —	7512	40	110	Értékpapir árfolyam nyereség — —		1640 20
145	Üzleti adók — — — — — — —		11937	22	168	Budapesti eladott házunknál nyereség —		1259 74
172	Jutalékok — — — — — — —		7230					
155	Üzleti költség — — — — — — —		6153	79				
143	Drágasági pótlék — — — — — — —		852	50				
177	Napidijak — — — — — — —		2244					
181	Egyenleg mint nyereség — — — — —		53076	52				
			248555	68				248555 68

Katona Fülöp s. k., ügyvezető. Németh Ferenc s. k., könyvelő. Bárdossy Imre s. k., pénztáros.

AZ IGAZGATÓSÁG: Hácky Sándor s. k., elnök. dr. Berzsenyi Jenő s. k., alelnök. Silbersdorff Sándor s k., Nunkovics Dénes s. k., Frisch Gusztáv s. k., Horváth Ernő s. k., Varga Gyula s. k., Lengyel Mór s. k., dr. Brunner Ferenc s. k., dr. Deutsch Sámu s. k., dr. Hetthéssy Elek s. k.

FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG: Ezen zárszámadás számadatait az előzőleg megejtett leltározás után a fő- és mellékkönyvekkel összehasoniitottuk és azokat mindenben megegyezőknek találtuk.

Dr. Maróthy László s. k., elnök, dr. Scheiber Zsigmond s. k., Remete Dénes s. k., Takács Ferenc s. k., Hónig Sámuel s.k

Nyomatott a kiadótulajdonos „Vörösmarty"-könyvnyomda és kirlapkiadó vállalat gyomsajtóján, 1911. Devecserben.

XIII. évfolyam. Gelsenkirchen, (Németország) 1911 január 29. 5. szám.

KEMENESVIDÉK

KÖZERDEKU FUGGETLEN UJSÁG.

(„KISCZELL és VIDÉKE“)

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor. | Negyedévre . . 2 kor. —
Fél évre . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20 „
Szerkesztőségi értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felelős szerkesztő:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Gelidőmelk, Dőmőlk-ulca, Gemeinde — sze[illegible] sendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden[illegible] küldemények.

A nyomor.

A magyar közélet sinylődik és vegetál, a társadalom legnagyobb része nyomorog. Igen kevesen vannak azok a kik anyagi gondok nélkül élhetik le életüket; igen kevesen vannak azok, a kiknek [illegible] nyomor.

Az ember hajszolja a látszatot, keresi az üres fényt, meg a pompát, s min denáron takarni akarja a kinsó baját, szörnyü nyomoruságát.

A társadalom minden osztálya sinylődik, az ur és paraszt egyaránt, csak hogy mig az utóbbinak nyomora látható, szembeötlő, addig az uri osztály nyomora burkolt és eltakart s bizony senki se sej tené elegáns, gavallér férfiakról, jól öltözött uri nőkről, hogy a nyomoruság tanyázik náluk, hogy a nyomorral küzdenek.

Természetes is, hogy a mai életviszonyok, a megélhetés nehézségei mellett nyomornak kell tanyázni a szegényebb állásu emberek házában, ha lépést akar akarnak tartani a napról-napra váltakozó divat szeszélyeivel, ha ki akarják elégiteni a társadalmi élet folyton fokozódó igényeit.

A társadalmi élet számos kötelezettséget ró embereire s ha meg akarnak felelni kivánalmainak, akkor nem elég a szerény fizetés, hanem jön az adósság meg a váltó.

A magyar középosztály szerfölött el van adósodva, az adósság tengerében fuldokol a magyar társadalom s ezért [illegible] társadalmi életre, mű ködésre.

Nagy átalakulásra szorul a magyar társadalmi élet, mert a nyomor nem szül békés haladást, még társadalmi békét és csak akkor lesz remélhető békés irányu haladás, ha ki tud vergődni a gyötrő nyomoruságból, ha le tudja rázni magáról azokat a bilincseket, a melyeket a társadalmi élet rideg szukségszerusége kovácsolt rájuk.

Valami általános forrongást lehet észlelni a mai korszakban. Most van kialakulóban tespedéséből, maradiságából az egész magyar közélet, magyar közélet, most kezd türelmetlenül izgatottan ecsmélni a magyar intelligencia, most akarja utolérni a nyugoti kulturnépet és e türelmetlenségből ez izgatottságból válik ki önkéntelenül is az elégedetlenség, a megnövekedett igények kielégitésére irányuló vágy.

Nyomorban van ma — a kevés kivételről nem szólva — mindenki, mert fizethet, a melyből nemcsak megélhetését biztosithatja, de [illegible] tarthat.

sorsával mindenki elégedetlen, a kultura mai szédületes haladásával lépést akar tartani és viszonyai nem engedik meg.

A nagy, az általános nyomor, a melyről mindennap szó esik, csak akkor fog igazán megszünni nálunk, ha ipari, Kereskedelmi és tudományos téren is a viszonyok ugy fognak kialakulni, hogy a

Ez az időpont pedig messze van. Évtizedek fognak elszállni, mig ez az idő elérkezik.

Szerelmesek.

A leány szobája. Nem az a sablonos, hagyományos leányszoba, amely már a köztudatba ment át s amely minden tizenöt esztendőt meghaladott lipótvárosi leánynak kijár a papuskájától. A melynek a butorai fehérek, a festményei cudarmód rosszak, de a kereteiket tekintve, valóságos értékkirgyak. A melynek szürkés ágyát czifra himzett japáni paraván fedi el szentségtelen szemek elől. Nem. Ebben a szobában, minden szeszletlécen, minden butordarabjában ott él maga a leány: az egyénisége, az izlése, a szokásai, a temperamentuma: a tüvössége, a josansága, az okossága, a felsőbbsége, a mivel mindent lekiuinyel és az igasi, reális értékére szállit. A szürke, élesnézesü szemü, a melyjel keresztülpillant az emberi lélek szászszoros hasugság köntösén, a nevetése, mely hidegen csendül es elalbuvik a csipkefüggöny meg a teritők redőibe, hogy ott éljen tovább, onnan kisértse, a kinek megadatott azt a nevetést hallani.

Szóval a szoba igazán — a gazdájáé. Tiszta, nyilt, kéksziuü benne minden, olyan mint egy csodálkozó gyerek ártatlan szeme.

A leány a hintaszéken ül, széles valla a fehér batiszt alatt rugalmasan és odaadóan halegénye a lábainál kuporog elég kényelmetlen helyzetben, egy kis labatlan asztalkon. Folytatják a rendes, kedvenc, mindennapi témájukat.

A fiatalember: Nem szabad tovább kételkednie, édes Aliss, hiszen valósággal kétségbe ejt a hitetlensége. Én nem tudom, nem értem azt, hogy micsoda élettapasztalatok, miféle rettenetes csalódások tehették magát ilyen pesszimistává! Hát nézze, nem hitt az első napokban: jó! Nem hitt a hatodik heten: az se baj. Nem hitt az eljegyzésünk előtt egy félórával: rendben van, hiszen annyi gazember létezik a világon, annyi eljegyzés esik meg hiuzuba. De most . . . három hónapos mátkaságban, a mikor nincsen rá semmi, de semmi oka . . . a mikor mást se tesszek, mint bizonyitom és ujra bizonyitom

A leány: (egy árva szót se szól, csak örösen harapja az ajkát.)

A fiatalember: Látja! . . . Hát ez kész szerencsétlenség, Aliss. Én már kétségbe vagyok esve, én már lemondtam mindenről, én már soha, soha meg nem gyözöm magát, én már jobban be nem bizonyithatom!

A leány: (fanyarul): De hát mit akar? Nem értem magát! Hiszen eléggé bizonyitja.

A fiatalember: De nem, hát belátom, hogy ügyetlen vagyok. Tehetetlen vágyok. Járatlan vagyok Hát mondja meg. mondja meg maga, mit tegyek? .

A leány: Semmit. Mit akarna tenni? Ne

A fiatalember: Na látja, hát bocsásson meg nekem. Lehet. hogy tulzott vagyok, lehet, hogy már örült. De nem csoda, a mikor látom, hogy minden hiábavaló, minden nem hisz.

(Feltérdepel a szamolyon, átöleli a leányt, megcsókolja, aztán ujra meg akarja csókolni.

A leány: (a fejét hátraszegi): Elég! Egy csóknál több meg most nem dukál.

A fiatalember: Igy vagyunk, ujra ott vagyunk, a hol egy félórával, egy hétal, egy hónappal [illegible] voltunk. Egy csóknál több nem jár ezt az. milyen ügyeli szaga van, Ez! Inkább egy háromnapos hideglelés, mint ez a nő. Azt kisanyisbban elviselem . . . Igen, Aliss, hát hiszen egy csóknál több most tényleg nem dukál . . . A spanyol etikette szabályai szerint. De mások, a kik egymást szeretik, a kiknek . . . azával ások igen gondolnak ilyesmire, azok nem igen törődnek mindazzal, a mivel maga elsőnerben törődik. Azoknak a szótárában nincs meg a *dehát*. Azok, a kik szerelmesek . . .

A leány: No jól van, én elfogadtam a leckét. Én lenyeltem azt a sok . . . nem éppen kellemes szemrehányást, a mit elém tálalt, de itt meg kell, hogy állitsam. Édes barátom. magának feltétlenül igaza van: nem viselkedem ugy, a hogy szerelmes menyasszonyhoz illik.

A fiatalember: Csakhogy belátja!

A leány: Persze, hogy belátom, sőt a mi még több. [illegible] miatt, szeretnék is a dolgon segiteni . . .

A fiatalember: Hisz ez csak magától függ. édes. Teljesen a maga akaratától

A leány: No, nem épen. Tulbecsül, ha azt.

Bünös szerelmek.

Három nemzedék pusztulása.

Az élet nem mindig találóbb a rémes drámai témák kidolgozásában. Legtöbbször megrepetál egy már régebben bevált téma ötletét, korszerü ünnepekkel fűszerezi, beállitja valamelyik intézkedésmögötti uj környezetbe és kész a legfrisebb szenzáció. Váratlanul keresztezi, de annál megrázóbban ható tragédiák, melyekről azt hisszük első pillanatban, hogy legfeljebb évszázadonként s egyszer képes a természet akkora önmegfeledkezésre. tiz-husz évvel később megismétlődnek a glóbus tulsó sarkán, esetleg csak egy országgal odébb, egy fokkal lejebb magasabban a társadalmi kasztok ranglé

Most is a fajta borzalmas drámát jelentenek Paris mellől. *Cavignac*, egy nagy vagyonu, köztekintélynek örvendett földbirtokos öt hónap előtt rastélyaban golyót röpitett agyába. Rögtön meghalt. Özvegyet hagyott hátra, egy huszéves gyerekasszonyt, a kit éppen legrosszabbkor: hat hónapon reménységgel a szive alatt ért a családi katasztrófa.

A váratlanul rászakadt szerencsétlenség folytán előbb szülte meg gyermekét erős, életre termett fiut, a kinek egeszséges szervezetén nem hagyott nyomot a kurassülés. És egy hónappal születése utan az életerős csecsemő halott volt. Megfojtotta az édesanyja . . .

Letartóztatták, vizsgálat ala fogtak A cseledség szinte egyértelmüleg vallotta, hogy Cavignacék felhőtlenül boldog házasságban éltek egészen a katasztrófa napjáig, midőn a férj önkezével vetett véget életének.

Éppen az asszony huszadik születésnapjan történt. Férje pompás ajándékkal lepte meg, aztán eltávozott hazulról. Az asszony egész del előtt a születésnapi ajándékok átvételével foglalatoskodott. Nagyon boldognak, elégedettnek látszott, miglen, tizenegy óra tajban egy sok pecsétes hivatalos irás olvasasa közben hirtelen rosszul lett s eszmeletlenül terült el a padlón. A cseledség hazahivta a ferjét, a ki aggódó szere tettel szorgoskodott a felesége körül. Egyszerre megpillantotta a szőnyegen a hivatalos levelet, felemelte, olvasni kezdte. eközben hirtelen első tétült arckifejezése. Aztán szó nélkül kiment a szobából és öt perc mulva holtan találták a dolgozossobajaban.

Az asszonyt felháborodás fogta el a katasztrófa hirére. Napokon keresztül nem evett, nem aludt, rémképek gyötörték és szakadatlan igalmak közepette megszülte gyermekét. a kit egyetlen pillanatra sem engedett el maga mellől, Egy óvatlan perben aztan — pillanatnyi elmezavarában — megfojtotta kis fiát. A biróság nem tudott mit kezdeni a gyermekgyilkos anyával, a ki a vizsgálóbiró egyetlen kérdésére sem adott választ. Szemmel láthatólag álomvilágban élt, fogalma sem volt arról. a mi körülte történt; révedező tekintete a kis halottat kereste, a kit lágy bölcsodanákkal becézett, altatott álomlátásaiban.

A biróság gyorsan tisztába jött azzal, hogy a gyermekgyilkos anya bünét immár csak az égi biró kérheti tőle számon. Lezártak az ügy aktáit s a szerencsétlen asszonyt elmegyógyintézetbe internálták. Tis hetes álomlét utan megtalálta az örök nyugalmat és most halála után kiszivárogtak végre a titokzatos tragédia borzalmas részletei is.

A hivatalos irás, mely a Cavignac-pár végzetes tragédiájának okozója lett, a fiatal asszony évekkel elhunyt édes anyjának utolsó kézirását közvetitette huszadik születésnapja alkalmából. Az anya lelkét mássza teher nyomta, azon akart könnyiteni halála előtt tett vallomnsával, a melyet közjegyző kezére bizott azzal, hogy leányának csak akkor adja át, a mikor huszadik életévébe lép és igy előreláthatólag már érett megfontolásu, higgadt és erős lesz arra, hogy rászokódtatás nélkül elbirja a nagy titkot, a mely születésének körülményeire uj világitásba helyezte.

Az anya megbozta életének legnagyobb áldozatát: utolsó vallomasában megalázta magát saját leánya előtt, a kinek tudomására hozta, hogy nem volt olyan feddhetetlen életü, olyan tiszta, a milyenkent leánya kegyeletes, hálás emlékezésében élt. Bevallotta, hogy husz évvel ezelőtt megszéditette egy csinos tüzérfőhadnagy szerelmi ajánlata, hajlott a csabitó szóra és — elbukott.

Akkoriban az öreg Cavignacné komornája volt. Tizennyolc éves. hirzékeny, csitri leány volt, nem tudott ellentallni a „fiatal ur" kisértésének, a ki pár heti látogatóba jött özvegy anyajához algiri garnizonjából. Jött, látott és — győzött s a kis komornát bünbe ejtette. A főhadnagy könnyü szivvel utazott vissza állomáshelyére. kedvesét pedig a szégyen elüzte szolgalati helyéről és édesanyja védő szárnyai ala rejtőzve adott életet leánykájának.

A Cavignac uradalom egyik vadásza, a ki régi hevülettel érzett iranta. itt találta meg szégyenével. A szegény fiu mindent megbocsájtott neki, feleségül vette, bünös kejben fogant leánykáját gyermekeül fogadta s ugy is szerette, ugy nevelte holta napjáig, mintha a sajátja lett volna.

Előbb a mostoha apa halt el, aztán az édes anyja. Árván maradva, a jó öreg Cavignacné vette gondjaiba s midőn három év előtt anyja halála utan Cavignak kapitány bucsut mondva a katonai pályának, hazajött parasztnak ősi birtokába, megszerette a kis árvát és a köztük tátongó társadalmi válaszfalakat ledöntve, deresedő fejjel hites feleségévé tette

[illegible] t. És most, két év után, hogy az anyja utolsó vallomásából megtudta a rémes titkot, az öngyilkosságban keresett menedéket. A remes titok aztán áldozatául követelte az özvegyet és az öntudatlan bünben fogant ártatlan csecsemőt is. A végzet egyetlen tréfájáért el kellett pusztulnia három nem zedéknek.

K. V.

— **Főszolgabiróválasztás Sümegen.** A munkaban megőszült, érdemekben gazdag sümegi járási főszolgabirót, Sólyomy Tivadart, megrendült egészsége miatt nyugdijazta febr. 1-től kezdődő hatálylyal a Zalavármegye alispánja, aki egyuttal intézkedett az utód megválasztásáról, az állásra febr. 4-iki határidővl pályázatot hirdetett, különben a valasztás a február 13-án tartandó megyegyülésen lesz. A jelenlegi vezető szolgabirája a járásnak Farkas István, aki mellett a sümegi járás megyebizottsági tagjai egyaanguag oly értelemben állást foglaltak, hogy ot erélyességgel párosult tudása és igazságszeretete miatt is a főszolgabirái állásra megválasztja. E választás esetén a szolgabiróságra a sümegi megyebizottsági tagok jelöltje Ahsbahs Sándor jelenlegi tb. szolgabiró, aki csak rövid pár hónapja müködik Sümegen, de ez idő alatt hivatalát közmegelégedésre töltötte be.

UJDONSAGOK

— **Egyházi kinevezések.** A mint megbizható forrásból értesültünk a napokban a megüresedett főpapi székek betöltése tárgyaban intézkedés történt. *Városy* Gyula örökségét, a kalocsai érsek székét *Csernoch* János csanádi püspök, a már két év óta üres nagyváradi püspökséget *Széchenyi* Miklós gróf győri pükpök kapta, mig a győri püspökséget *Glattfelder* Gyula dr. Szent-István társulati igazgatóval töltik be, a minket legnagyobb mértékben érdekló e nemü hir a szombathelyi püspökség betöltése, ide *Istvan* Vilmos utódjává *Andor* György dr. esztergomi praelátus kanonok, hercegprimasi irodaigazgató kerül.

— **Eljegyzés.** A Heimler Adolf fia celldömölki cég beltagja *Heimler* Kálman, városunk fiatalságának egyik kedvelt tagja ma tartja eljegyzését *Klein* Ilonával, a Klein testvérek cég legidősebb tagjának kedves müveltségü leányával Celldömölkön. Az eljegyzéshez magunk részéről is hosszantartó boldogságot kivánunk.

— **A megkótyagosodott sajttakaró.** Az árva 4. mond négy szótöbbseggel es óriási pénzáldozattal győzött *Ostffy* part hivatalos sajttakaroja teljesen megkótyagosodott a nagy győzelemtől?! Mult vasárnapi számában összehadar tücsköt-bogarat. Ép ugy tesz, mint Bodóné asszony kitől a bor árát kérték, mindenről beszél, csak arról nem, amiről kellene. A forró kását kerülgeti, de bele hem kóstolna nem. És a jeles sajttakaró megkótyagosodott diadalmi mámorában szörnyen dicsekszik is. Zagyva közleményében, mely va asa akar lenni lapunk 3-ik számában megjelent közleményünkre, nagy garral hirdeti, hogy ő megjósolta jo eleve az Ostffy párt győzelmét. Szegény sajttakaró! Ha az az árva 4 voks is győzelmet jelent neki hat hónapi heves korteskedés és egy halmaz pénz elpocsékolása után, hát mi nem irigyeljük ezt a *sodnalmas* győzelmet. A szent irás szavaival élve: Boldogok az együgyüek, mert övéka menyneknek az országa.

— **Kinevezés.** *Rosman* Lajos szentgotthárdi kir járasbirósági irnokot u yanoda irodatisztté kineveste az igazságügyminiszter.

— **A gyermekmenhely uj igazgatója.** A belügyminisster a szombathelyi allami gyermekmenhely igazgató főorvosa teendőinek ellátásaval dr. *Ormos* Belát, a kassai állami gyermekmenhely másodorvosat bista meg.

— **Rokonok haragja.** *Kovács* Pál celldömölki lakosokra irányult sógorának *Ovádi* Lajos simonyii lakosnak a haragja, aki két falulajabeli emberrel, *Szabó* Vendel és *Nagy* Sándorral e hó 23-án este 8—9 óra között a lakásán kereste fel sógorát és családi ügyekből folyó perlekedés folytán rajta 10—14 napig gyógyuló sulyos testi sértést ejtett. Feljelentették a celldömölki kri. jbiróságnál.

hiszi, hogy igy van. Nem vagyok ennyire fegyelmezett . . . vagy nem vagyok elég becstelen; eltüntetni az igaz érzéseimet s helyükbe a tettetés kakukfükáit lopni.

A *fiatalember*: Ezt nem tudtam. Ezt nem tudhattam eddig. Hogy ennyire utal! . . . hogy nem éres iránt em egy csöpp . . .

A *leány*: De igen . . . de hiszen épen erről akarok beszélni. Meg kell, hogy végre értsen meg is. Egy kicsit nehezen megy majd a vallomás, mert végre én is leany vagyok, a kit — bármilyen mértékben is — de szinten köt bizonyos tartóskodás, géne vagy — bocsánat, hogy ilyen ósdi szót kiejtek! — a szemérem. Utóvégre érthető is, mikor arról van szó, hogy — akármilyen téren — a nő vegye át az aktivitást a férfitől. Mert . . . mert m ganak kellett volna erről beszélnie, nem is most, hanem már régen, az elején, a jegyességünk előtt. Hogy tulestünk volna rajta, mentől hamarabb.

A *fiatalember*: De m ről? Az isten szerelméért! Mondja meg legalább, hogy miről kellett volna beszelnem?

A *leány*: Megmondom. Most már megmondom, mert mag tol — látom — rá nem jön soha . . . Hat arra kérem, emlékezzek vissza az ismeretségünk kezdetére.

A *fiatalember*

— A *leány*: Hi [illegible] addig, a n g én besz l k.

A *fiatalember*: (enyleg hallgat.)

A *leány*: Nos, ha eszébe jut, a mi ismeretségünk nem valami regényes formák között kezdődött: valamiféle Stern ur, a kit én csak hirből ismerek, bemutatta magát apának valamiféle kávéházban, a melyet én meginl csak hirből ismerek.

A *fiatalember*: Tényleg. Ugy mutatott be, mint jeles tarokkistát.

A *leány*: Persze, ez csak a külsőin, a forma kedvéért történt igy, a lényeg az volt, hogy Stern ur — igen ügyesen és eredményesen — a véletlent helyettesitette. Stern tudta ugyanis, hogy apa szabadulni szeretne tőlem, bizonyos áldozatok árán is s hogy maga esetleg vállalna a szabaditó szerepét amaz áldozatok fejében . . . Ne tiltakozzék, hiszen akkor még nem is ismert, akkor ez az ügy egy egész közönséges üzletnek tetszett.

A *fiatalember*: De ha . . .

A *leány*: Tudom; ha ellenszenvet érzett volna iranlam, ha nem tetszettem volna meg, rögtön a fakepnél hagy . . . Ugy-e, ezt akarta mondani?

A *fiatalember*: Igen.

A *leany*: Én elhiszem, feltétlenül elhiszem magának. De a dolog másképen történt: en, a ki rettenetes gyülölettel és halálos felelemmel gondoltam magara, mindjart az első találkozásnál egészen másképen vélekedtem . . . és láttam és éreztem, hogy maga is . . .

A *fiatalember* (a leány kezet): Ugy e, hogy észre vette? Ugy e, hogy megérezte? Akkor hat miert . . .

A *leány*: Hagyja, hogy befejezzem . . . Szóval, a dolog szép simán ment, akárcsak megrendelték volna. Olyan simán, olyan akadályok nélkül. És es . . . ez döbbentett meg engem, ez nyitotta fől a szememet, ez fagyasztotta le az érzéseimet még bimbókorában, ez tett hitetlenné, kételkedővé, Ez hütötte le a leányos forróságomat és esen szürtem át a maga szavait, mint valami szitán . . . És ha imádkozott a fülembe és ha csókolt és azt mondta, hogy szeret, nekem mindig Stern ur jutott az eszembe, meg hogy mi lett volna belőlünk ő nélkülle? Hogy találkoztunk volna-e az ő kösbenjárása nélkül is, szép, idealis, magasztos módon, mint más szerelmes pár? Ezért volt, hogy mikor valami gyöngéd, kedves szó fakadt a szivemben, beszártam a számat és nem mondtam ki. hanem azt gondoltam:

— Minek? Hiszen ugy is csak Stern ur . . .

És a mikor maga mondott valamit, a mi nagyon jól esett, a mit olyan, olyan édes lett volna elhinni, a minek a nyoman — mas szerelmes leanyok tempója szerint — már majdnem lehunytam a szemem: hirtelen kijózanodtam és keserü nevetés szaladt át a szamom:

— Persze, mert Stern ur . . .

A *fiatalember*: (megrettenve, kétségbeesve) Alisz . . . Alisz!

A *leány*: De minden jó lett volna, ha mindezt maga mondja el nekem, akkor a kezdet kezkol a . . . a . . . mondjuk: a hazugsaggal. Csak ne hallgatta volna el, csak ne kerülgette volna félve. Ha akkor azt mondja nekem: — Igaz,

— **A férj sorsa miker a nő erkölcse feslett.** *Takács* Elemér kocsigyártó és mázoló segéd hosszabb időn át városunkban volt alkalmazásban egyes műhelyben és igy a sors összehozta őt *Kovács* Pal vasuti fütő nejével. A segéd lakast fogadott Kovacséknál és igy annyira kifejlődött a jó viszony közöttük, hogy a segéd az összes butorzatot bemázolta, csakhogy közelében lehessen az asszonynak. Akkor kezdőttek azonban a rosszabb napok a családban, amikor a férj tudomást szerzett nejének erkölcséről. Mintegy másfél hónapja kitudódott az eset, hogy felesége feslett életet él, ezért jan. 23-án este megvárta mig a férj vasuti szolgálatából hazaérkezett, akkor jól elverték, ujjait kitördelték ugy, hogy azokat másnap dr. *Géfin* Lajos orvos rakta vissza a helyére. Igy van, mikor az asszony szerelmes. Különben öt élő gyermeke van a szerelmes asszonynak.

— **Népszámlalás eredménye Celldömölkön.** A most lefolyt népszámlálás szerint, mint ezt hiteles forrásból megtudtuk, Celldömölkön 4613 lélek van, 1901-ben volt 3273, az utolsó tiz év alatt szaporodas van tehát 1340.

— **Gyermekek veszedelme.** Már ismét kisért a gyermekek réme, a kanyaró. Többen feküsznek benne éppen ugy, mint a szamárhurutban. Az iskolákban mindennap kevesebben vannak a gyermekek A szükséges intézkedések a bajok meggátlására megtétettek.

— **Ellopott lopás.** A jánosházai csendőrség egy már régen megtörtént lopásról rántotta le a leplet. *Kálmán* Ignác sümegi mézeskalácsos 15 kor. 20 fill. értékü vásári felszerelési tárgyait a jánosházai csendőrőrs *Dömötör* Imre és *Dömötör* József illetőségü cóbor cigány megtalálta. Vallatás közben nevezettek azt ták, hogy a tárgyakat Nemeskeresztur és Rigács községek között még 1909 november 15-én este 6 órakor talalták, mi azonban valószinübbnek tartjuk, hogy a tárgyakat ugy lopták le a kocsiról, mert a cigány csak cigány.

— **Utazó zsebtolvaj.** *Krauss* Sándor nagycséni illetősegü lakos, vasári zsebtolvaj Boba és Kocs között a haladó vonatról leugrott, mert egy másik társa fenyegette, hogy Celldömölkön feljelenti a csendőrségnél. A leugrásnál összetörte magát anyira, hogy mint sebesültet a Kemenesaljai kőskórházba kellett szállitani, itt legalább 3 hétig kell őt ápolni. mig tul esik a baján. A csendőrség nyomoz, hogy lelkiismeretét a zsebtolvajnak más bün nem nyomja-e?

— **Uj közigazgatási lap.** Uj esztendő napján Községi cimmel Budapesten egy uj közigazgatási lap jelent meg. Az uj lap méltán keltett nagy feltünést az egész országban. mert a Község tartalmas és kitünően szerkesztett közigazgatási lap. Iránya, hangja uj, teljesen modern. Annek a kiválóan jó lapnak főszerkesztője Gallovich Jenő Délmagyarországi Közmüvelódési Egyesület ügyvezető igazgatója, felelős szerkesztője Szalay Oszkár ismert közigazgatási iró. A lap havonta kétszer 1-én és 15-én jelenik meg s Magyarországi Községek Országos Szövetségének hivatalos organuma. Célja is ugyanez, hogy a községek gazdasági és kulturális tényezőit szaporitsa s utakat és módokat jelöljön meg a község anyagi erőforrásának hasznosabb gyümölcsöztetésére Előfizetési dija 1 évre 3 K, félévre 4 K. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Régi posta-u. 4. szám. A Községi második száma is rendkivül érdekes tartalommal jelent meg. Egész sereg kiváló közigazgatási tekintély cikkeit közli. Felemlitésre méltó érdekes cikket irtak a lapban: Ambrozovics Lajos dr. ny. főispán, Kmetty Károly dr. egyetemi tanár, Melha Armand dr. hatósági orvos. Göncy Elemér Magyarországi Községek Országos Szövetségének titkára A Községet ajánljuk mindenkinek a támogatásába, a ki községi ügyekkel foglalkozik és a közigazgatás iránt érdeklődik.

— **Drágább lett a szénkéneg.** A földmivelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyértően a szénkéneg árát métermázsánként 2 koronával felemelte. Jelenleg tehát az ára 33 korona métermázsánként. A minisztert erre az áremelésre a termelési viszonyok általános drágulása indította.

— **Zárt palackok megjelölése.** Még a mult kormány kereskedelmi minisztere adott ki egy oly értelmü rendeletet, miszerint a bort, sőrt vagy szeszes italt tartalmazó palackok minnyisége a palackon jelzendő. E rendelet életbeléptetését a hivatali utód, a jelenlegi kereskedelmi miniszter elhalasztotta a jelenlegi év december 31-ig.

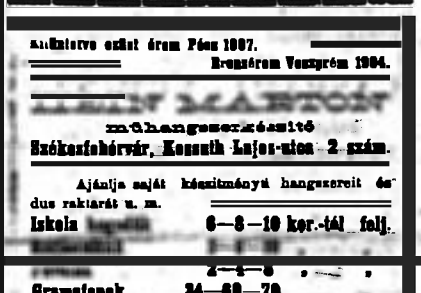

— **Kötelék szabadságolása a mezei munkák idejére.** A közös hadügyminiszter a m. kir. honvédelmi miniszterrel egyetértőleg elhatározta, hogy a közös hadsereg tényleges állományu legénysége, amennyiben a kiképzés a véderó érdekei megengedik, a csapatok parancsnokságai által a gabona learatására, a takarmány lekaszálására és behordására, a szőlőmüvelés munkálatainak, a szüret és kákoricatörés valamint a selyemhernyó-tenyésztés különleges munkálatainak idejére, három heti időtartamra szabadságra bocsáttassék. A szabadságoltatást az illető katonának személyesen kihallgatáson kell kérni és pedig rendszerint legalább egy hónappal a szabadság megkezdése előtt.

eleinte a pénzért akartam. mert kellett nekem a pénz, mert szükségem volt rá, de most ... most [illegible] Most szeretem ... Ugy, mintha egy bálban, vagy egy szinházi premieren jöttünk volna össze, Stern ur nélkül. Most ugy szeretem, mintha szerelmi házasságot kötnénk és a csókját nem csak megszokásból kérem! — Hát akkor én nagyon boldog lettem volna, de igy ... (A gógös leány egy kissé fátrafordul és megtörli a nedves szemét.)

A *fiatalember*: (rémülten) Alisz!

A *leány*: Igy ... igy ,nagyon boldogtalan vagyok és sohasem fogom elhinni, hogy magamért szeret, magamért vesz el. Hogy akkor is szeretne, ugy is elvenne, ha nem ember hozott volna össze bennunket, hanem az Isten. Ha én szegény leány volnék ...

A *fiatalember* (egyre ijedtebb arccal hallgat.)

A *leány*: Pedig lehet, hogy nincs igazam, ugy is elvenne. No, mondja. elvenne ugy is?

A *fiatalember*: Még mindig nem sokalja a tréfát?

A *leány*: (szomoruan): Hát maga ezt tréfának veszi? Édes barátom, hisz éreznie kell, hogy mennyire a lelkemből beszélek! Éreznie kell, hogy félek; féltem magát, nem akarom elveszteni, mert ... szeretem. Ön mert szeretem, mert ugy magamnak is igazságot: Stern ur, meg az apám becsapják magát, vigyázzon!

A *fiatalember*: (homlokára szoritja a kezét.)

A *leány*: Mi szegények vagyunk. Ezt maga csak később tudná meg, de én nem akarok

Ha szeret ...

A *fiatalember*: (felordit): De nekem pénz kell, Alisz, értsen meg! Én el nem vehetem magát szegényen. Én el nem vehetem! ...

A leány egy kicsit megremeg, azután szó nélkül, lassan, bünkén átmegy a másik szobába, anélkül, hogy a vőlegényére ránézne.

A fiatalember egy pillanatig a bezárt ajtóra bamul, azután meglát a hintaszék teritőn egy finom cigarettát, a mi a leány kontyából esett ki az imént; felkapja szenvedélyesen szivja be

Gümőkór (tudó)

Köhögés, szamárköhögés, influenza és a légzőszervek bajainál

az orvosi kar kiváló eredménnyel alkalmazza a

SIROLIN „Roche"-t.

SIROLIN „Roche"-t mellemes ize és kiváló hatása folytán szívesen veszik.
Az összes gyógyszertárban eredeti SIROLIN „Roche" csomagolást kérjünk és hatás[illegible]

[illegible] & Cie. — Basel (Schweiz) Grenzach (Baden)

Hölgyek és Urak figyelmébe! Szenzáció! Occasio!

Özv. KRAUSZ IGNÁCZNÉ „Turul" cipóraktárában

CZELLDÖMÖLKÖN.

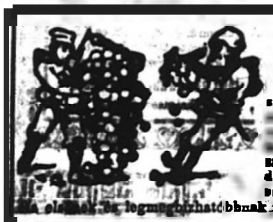

Szőlő-

szállít amerikai si-

ságári jótállva leg-
dúsabb választék-
ban a már évek

a legmegbízhatóbbnak ismert

kiskunföldi első szőlőoltvány telep

CASPARI FRIGYES.

Hodgyes Zl. sz. (Nagykőrösmegye.)

Tessék képesárjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben találhatók az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, csatolva minden szőnevezetességének megtétele előtt az ismeretes

legkitűnőbbeknek

Keretik a czímre figyelni!!!

AMERIKABA

Indulás Havréból minden szombaton. Bécsből minden kedden. Jegyek kaphatók „Francia Linie által.

Amerikai vasutjegyek

minden állomásra eredeti áron

Bővebb értesitést bárkinek ingyen és bérmentve ad a:

Francia Linie Bécs, IV., Wiedener Gurtel No. 12.

Szemben a Déli és az Államvasutakkal.

Vagyont takarit meg a kereskedő és birtokos, ha megbízásait, nyereségosok felszólitása, fizetési meghosszabbitások készitése, bekebelezendő kölcsönök, személyhitel kieszközlése tárgyában nem fordul máshoz, mint

BAKONYI IMRE

CELLDÖMÖLK, Kiss-utca 9. sz.

alatt megnyitot ingatlan-jelzálog. személyhitel, ügy adásvételi irodájához, amely elvállal mindennemü polgári ügyiratok, kérvények, okiratok és szerződések olcsó megszerkesztését

Asz-vételhi kezesség, kedvező feltételek mellett elhelyezés

Kölcsönöket Keresztül.

Nyomdász

Itt kedvező feltételek mellett, teljes ellátás mellett tanulóul felvétetik

Vörösmarty

Petanczi

Paprikás ize, 1½ literes üvegekben. 10 üveg vételnél 26 fillér.

Füszer- és csemegeáruk versenyképes napiárakon

Mayer István

füszer- és csemege kereskedésében

CZELLDÖMÖLK.

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank r.-t.

Fiókintézete Celldömölk

Fióktelepek: Muraszombaton, Csornán és Zalaegerszegen.

Mindenféle gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Ajánlja a legjobb és legujabb szerkezetü vetőgépeket, talajmivelő eszközöket, cséplő szerelményeket ugy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kotélnemüek és mindenféle gazdasági cikkekből.

Iroda a Hitelbank helyiségében

Nyomatott a Kisalföldmagyarországi „Vörösmarty" könyvnyomda és kiadóvállalat gyorssajtóján, 1911. Dev[illegible]